

var private Skoler, maatte Staten oprette Skoler. Nej, det er fuldstændig forkert; det er Kommunerne, der opretter Mellem- og Realskoler med Statsstøtte, og naar den enkelte Kommune ikke kan, maa Kommunerne slutte sig sammen — det bliver Fremtidens Vej. Angaaende Nedskæringen maa jeg atter henvide til, at Statens egne tilsvarende Institutioner ogsaa er underkastet Nedskæringer, betydelige Nedskæringer, smertelige Nedskæringer, og jeg skal som et Eksempel henvide til, at Summen til fysiske Undervisningsmidler er blevet nedsat fra 10 000 til 2 500 Kr., og at en Række Bygningsforanstaltninger og Foranstaltninger til Undervisningens Forbedring er udskudt til bedre Tider. Jeg minder dernæst om, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har henvist Regeringen til Konjunkturtillægsbeskæring, men det vil jo ogsaa direkte ramme Statsskolens Lærerstand. Som Støtte for, at Realskolebestyrere dog ikke sidder alt for daarligt i det, henviser jeg ogsaa til, at der er forholdsvis mange Bestyrere, som ikke søger Bestyrertillæg, et Tillæg, der gives til Bestyrere, der har en Indtægt under 9 000 Kr. De, der ikke søger det, maa man altsaa formode har over 9 000 Kr. Jeg betragter det ogsaa som sikkert, at Realskolerne ingenlunde betragter de 70 000 Kr.s Nedskæring som en Katastrofe for Skolerne. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig yderligere i Sagen, ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har jo udtalt, at der ved Fordelingen kan være en Del at rette.

Endelig var der et Spørgsmaal, jeg glemte at besvare, første Gang jeg havde Ordet. Det ærede Medlem Hr. Weygaard har her fremdraget en Notits; han havde set i et Blad, om, at Statens Museum for Kunst havde købt Michael Anchers Billede: „Vil han klare Pynten“, og at dette Billede senere var kommet til Christian den Niende og nu var kommet paa andre Hænder. Jeg har ladet denne Sag undersøge og skal sige, at det beror paa en Fejltagelse, at Statens Museum for Kunst har købt dette Billede, det var vistnok allerede, før det blev udstillet, købt af den afdøde Kong Christian den Niende.

Endelig er der rejst 3 nye Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Schrøder har omtalt Statens Tryksager og Planen om et Statstrykkeri. Med Statens Tryksager har Administrationskommissionen i sin lige afgivne 2den Betænkning indgaaende beskæftiget sig, der er fremsat forskellige Forslag om Begrænsning af Omfanget af disse Tryksager, og Kommissionen har ogsaa ud-

talt sig om Trykkeriordningen, men der synes ikke at være noget om et Statstrykkeri. Derimod er der foreslaaet Ændringer, gaaende ud paa, at man skal udnytte Konkurrencen og ikke være bundet til et enkelt Firma. Det er mig ikke muligt i Øjeblikket at sige andet om denne Sag, end at Spørgsmaalet, for saa vidt det angaar Undervisningsministeriet, skal blive nøje overvejet.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til nogle Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup angaaende Uddelingen af Understøttelser paa Finansloven. Det ærede Medlem udtaler, at der vist ikke vil blive gode Kaar i Danmark for Forfattere, der skriver imod den overlevede Brandesianisme, som det ærede Medlem formener, at jeg har sluttet mig til. Det kan jo være, at alt, hvad der er vederstyggeligt her i denne By, for det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan slaas sammen i en Tønde, der hedder Brandesianismen, men siden det ærede Medlem har beskæftiget sig med, hvad jeg tilhører, vil jeg dog sige til ham, at der er andre „Ismer“ til i Verden end Brandesianismen, og at jeg har udvalgt mig en anden „Isme“, og at det ikke er Brandesianismen. Men at der nu skal blive saa trangt i Danmark, slutter det ærede Medlem deraf, at der er en Forfatter blandt de ikke faa Forfattere, der bekæmper den rigtignok efter det ærede Medlems Mening udlevede Brandesianisme, som ikke har faaet Understøttelse i Aar, endskønt han har faaet det 3 Gange før og min Forgænger har anbefalet ham. Jeg maa da først dertil sige, at min Forgænger efterlod mig en Ønskeseddel paa 20 Navne, hvilken med Hensyn til 3 kun indeholdt en problematisk Henstilling, og med en saadan Pietet behandlede jeg denne Liste, at de femten af de tyve er kommet med paa Listen over de lykkelige, der fik Penge. Jeg husker, at da vi i Ministeriet var færdige med dette omstændelige Arbejde, udtalte jeg, at jeg med Ro kunde se hen til min Afgang, idet jeg nu vidste, at en Undervisningsminister efter sin Afgang fik næsten alle sine Ønsker opfyldt, og nu ved jeg end mere, at de enkelte Ønsker, som ikke kan opfyldes, her i Tinget vil faa en Paataaler i det ærede Medlem. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem vil synes, at hvad der er Ret for min Forgænger, ogsaa maa være billigt for mig. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup mener, at det er Uret at lade en Forfatter, der har faaet gentagne Gange, gaa ud et Aar. Ja, men det er virkelig ikke en Praksis, jeg har indført, det er en Praksis, der er i Overensstemmelse med